

עת"א 31383/08/15 - יעקב מילגרום נגד ועדת השחרורים במקום מושבה בבית סוהר השרון, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 אוקטובר 2015

עת"א 31383-08-15 מילגרום נ' שב"ס

לפני כב' הנשיא אברהם טל

יעקב מילגרום

נגד

1. ועדת השחרורים במקום מושבה בבית סוהר השרון
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד לביא

ב"כ המשיב 2 עו"ד רחלי חזן-פלדמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר רביעי למשך 55 חודשים בגין התפרצויות לשתי דירות וגניבות מתוכן, התפרצות לדירה נוספת במהלכה נתקל בבעל הדירה שתקף אותו וריסס לעיניו גז פלפל, כשהוא אמור להיות במעצר בית ובאיזוק אלקטרוני והחזקת 0.1177 גרם קוקאין לשימוש עצמי בהיותו בתנאי מעצר בית באיזוק אלקטרוני.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 30.7.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית טיפולית של רש"א, כשהיא נסמכת בתוכנית טיפולית של מרכז "התחלה חדשה".

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר ביססה החלטתה רק על המידעים החסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפניו ואשר קשורים, לטענתו, לקטטה שבה היה מעורב העותר ושהיה קורבן ולא מי שתקף ולדו"ח משמעת שנרשם לו בגין הברחת טיפול בסבוטקס שקיבל כתחליף סם במסגרת טיפול גמילה מסמים שעבר במהלך המאסר.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת בכתב התגובה כי הוועדה לא הסתמכה רק על האמור בדברי ב"כ העותר אלא הסתמכה גם על שחרורו המוקדם של העותר ממאסר קודם, כאשר בתקופת הרישיון עבר עבירה ובאשר לתוכנית השיקום של רש"א שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, טוענת ב"כ המשיב כי מדובר בתוכנית שכוללת טיפול פרטני חד שבועי בלבד בתחליף סם וגם תוכנית "התחלה חדשה" איננה טובה יותר שכן העותר לא החל כל תהליך שיקום, מעבר לקבלת תחליף סם, במהלך מאסרו.

לטענתה, מדו"ח גורמי הטיפול שהוצג בפני הוועדה וצורף לתגובת המשיב עולה שהעותר סירב מספר פעמים להשתלב בקבוצות טיפוליות והוא משולב לקבוצה ראשונית למקבלי תחליפי סם בלבד, כאשר במקרה אחד השתמש העותר לרעה בתחליף הסם שניתן לו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה סותר את האמור בדברי ב"כ העותר בכל הקשור להסתמכותה רק על המידעים החסויים ועל דו"ח המשמעת. הוועדה עמדה על העובדה שאחת העבירות נושא מאסרו של העותר בוצעה כאשר אמור היה לשהות בתנאי מעצר בית ובאיזוק אלקטרוני, דבר שמלמד שלא ניתן לסמוך עליו שיעמוד בתנאי השחרור המוקדם, כפי שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו.

תמיכה בקביעה זו של הוועדה יש בעובדה שהעותר שוחרר על תנאי ממאסר שני בשנת 2003 בתנאי תוכנית טיפולית של רש"א ובמהלך תקופת הרישיון עבר עבירה שגרמה להפקעת רישיון האסיר שלו.

כך גם במהלך מאסרו הקודם לא חזר העותר בתום חופשה שניתנה לו אלא רק כעבור 10 ימים, דבר שמלמד גם הוא על כך שלא ניתן לסמוך עליו שיעמוד בתנאי הרישיון.

הוועדה התייחסה, ובצדק, להתנהגותו השלילית של העותר במהלך מאסרו וגם אם איננו מתייחסים לאירוע הקטטה בגינו הועמד העותר לדין, הרי ידיעות 068 ו-115 שהן מהזמן האחרון יחסית, מלמדות על התנהגות שלילית שמעלה חשש להתנהגות פלילית במהלך תקופת הרישיון, אם ישוחרר העותר על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה היא החלטה מוצדקת וסבירה ואנו דוחים את העתירה.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אברהם טל, נשיא